

Més carboni, és la guerra

A la vista de les evidències científiques que relacionen el canvi climàtic amb la creixent presència a l'atmosfera de gasos d'efecte hivernacle, entre els quals destaca el monòxid de carboni, produït en gran part per la combustió dels hidrocarburs fòssils, semblaria lògic que la humanitat estigués embarcada en una gran operació tècnica i financera per canviar el model energètic que utilitza de forma majoritària, per tal d'evitar o, si més no, pal·liar les conseqüències que el canvi climàtic està tenint ja i tindrà en el futur. Semblaria que en aquests moments hi hauria d'haver un enorme esforç públic i privat per fomentar l'ús de tota mena d'energies renovables. Això és el que molts experts prediquen que caldria fer per aconseguir una transició ordenada cap a un model energètic sostenible.

Doncs no us penseu que sigui així. Tot el contrari. En realitat, ens estem embarcant en una nova onada de l'era del petroli. A nivell global, no s'està invertint de forma significativa en energies renovables. La indústria de l'energia està dedicant una part important dels beneficis acumulats a nous projectes de combustibles fòssils que impliquen, en primer lloc i per damunt de tot, l'explotació de les anomenades reserves no convencionals de gas i petroli. Segons l'Agència Internacional de l'Energia, en les properes dues dècades les inversions dedicades a l'extracció de nous combustibles fòssils multiplicarà per tres les que es dediquin a les energies renovables. És veritat que cada vegada es construeixen arreu més parcs eòlics i més plantes solars per aprofitar les fonts d'energia renovable més a l'abast, però molts experts estan convençuts que una part cada vegada més gran de la inversió es dedicarà a la posada en el mercat de les reserves no convencionals de gas i petroli, és a dir, sorres bituminoses, cru extrapesant, petroli i gas procedents d'esquists bituminosos, dipòsits energètics situats a l'Àrtic i a profunditats oceàniques que fins ara eren inaccessibles. De fet, augmenten dia a dia els llocs que als Estats Units i altres països del món s'està utilitzant la fracturació hidràulica per alliberar les reserves de petroli i gas natural atrapades a l'interior de les roques.

No és arriscat preveure que, atès l'enorme poder d'influència que hi ha darrere d'aquestes inversions, els governs i els grans grups financers preferiran aquestes modalitats d'energia. Això ja és evident als Estats Units, on l'administració Obama aposta clarament per donar suport a aquests projectes, malgrat el discurs favorable a les polítiques per frenar el canvi climàtic. No sembla, doncs, que anem pel camí de reduir les emissions globals de carboni a l'atmosfera. Anem en direcció contrària: cap a l'increment de l'acumulació de gasos d'efecte hivernacle i cap a la reducció de les possibilitats de realitzar una transició energètica que eviti el començament dels efectes més greus del canvi climàtic. Per això, tots els esforços que fem seran pocs per divulgar els efectes perniciosos d'aquestes polítiques.